

Žijeme takto...

Verím v pokoj
vo svete

Kheder

Nikto z mladých v mojom veku nepoznal nikdy mier, pretože sme sa v našej krajine narodili a vyrastali počas vojny. V srdciach mnohých z nich nie je nádej na lepší svet.

Ja si myslím, že zjednotený svet, kde sa žije v mieri, je možný - i keď nám to masovokomunikačné prostriedky predstavujú inak.

Verím tomu, pretože som videl nasadenie mnohých: detí, mladých i dospelých, ktorí už dlho žijú pre tento cieľ.

Spomínam si, že v určitom období boli niektorí spolužiaci – bez nejakého dôvodu – proti mne.

Zveril som Bohu každého z nich, modlil som sa za nich a vymýšľal som skutky lásky, aby cítili, že ja proti nim nemám nič: malý darček, telefonát, návšteva u niektorého z nich doma... Po nejakom čase sa so mnou začali rozprávať, pozdravili ma a potom sme šli spolu von.

Som si istý, že svet sa zmení len vtedy, ak ho dokážeme v prvom rade zmeniť vo svojom vnútri.

Ježiš ide do Jeruzalema, blíži sa posledná časť jeho života. Mnohým zo svojich učeníkov hovorí:

„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ (Mk 8, 34)

Nasledovať Ježiša je teda niečo náročné. Je to to, čo vyžadoval krátko predtým od Petra, keď ho pokarhal, že nemá zmysel pre Božie veci, len pre ľudské.

Ale „zaprieť sa“ - zdá sa, že to slovo je nemoderné, staré ...

Zaprieť sám seba, to znamená zmýšľať a konať tak, ako by to robil Ježiš na našom mieste - i keď je to niekedy ťažké.

Prečo je potrebné vziať „svoj kríž“?

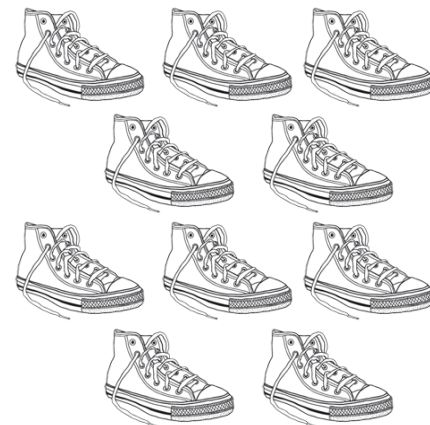
Pretože máme väčšiu radosť, keď dávame, než keď prijímame, keď žijeme preto, aby sme milovali, i keď je to náročné.

Uvedme si príklad.

Je to ako s tým semienkom, ktoré musí v zemi zhnúť, aby sa z neho narodil nový klas. Ale nie sme sami, je s nami Ježiš!

Ako chce byť milovaný ten druhý?

Obujme sa do topánok druhého, Ako si predstavujem, aby sa druhí správali ku mne?

Zakaždým, keď som niekoho miloval, i keď to pre mňa bolo ťažké, zafarbím jednu topánku.

SILA
SKRYTÁ
V SLABOSTI

3